

ἀρματωσιὰ ἡ, ἀρματωσία Ζάκ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) Τσακων. ἀρματωσίμα Πόντ. (Κερασ.) ἀρματουσία Τσακων. ἀρματωσιὰ σύνηθ. ἀρματωσκιὰ Σίφν. ἀρματουσιὰ βόρ. ιδιῶμ. ἀρματωσὰ Δ. Κρήτ. Μεγίστ. Προπ. (Πάνορμ.) κ. ἄ. ἀρματωδὰ Σκῦρ. ἀρματουσὰ Σάμ. κ. ἄ. ῥματωσιὰ Σύμ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀρματωσιὰ, ὃ ἐκ τοῦ ἀρματωσία <ἀρμάτωσι.

1) Τὸ σύνολον τῶν ὄπλων, ὄπλισμός, πανοπλία σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) Τσακων.: Βάνει τὴν ἀρματωσιὰ του. Ἀκριβὴ ἀρματωσιὰ σύνηθ. Σιδερένια ἀρματωσιὰ ΚΘεοτόκ. Οἱ σκλάβ. 43. || ῥσμ.

Ἐπούλεσα τὸν μαῦρον μου κι ὅλα τ' ἀρματωσίας
κ' ἐπέρα λιχτρομάκελλον κ' ἐγὼ 'ς σὸν Ἄδ' ἐπῆγα,
ἐλίχτρεψα κ' ἐγρίζεψα καὶ τὴν ἀγάπη μ' εὔρα
(λιχτρομάκελλον=εἶδος σκαπάνης, ἐλίχτρεψα=ἐσκάλισα, ἐγρίζεψα=ἐσκαψα) Κερασ. Τραπ. —Ποιήμ.

Ἐπυμέσα 'ς τὴν ἀρματωσιὰ πατόκορφα κλεισμένους
γυμνὸ βαστώντας τὸ σπαθὶ ἐρχότου θυμωμένους
ΙΤυπάλδ. Ποιήμ. 115.

Με τ' ἄλογά των σκίζουνε τὴν καταχνιὰ τοῦ λόγγου
καὶ βγάζουν τοῖς ἀρματωσιῇ καὶ στέκουν συντροφιά σου
ΓΣουρῆ Ἀπαντ. 2,281. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. Η στ. 6127 (ἐκδ. JSchmitt) «τὰ ἄλογα καὶ τὰ φαρία καὶ τὰς ἀρματωσιῇ καὶ Διγεν. Ἀκριτ. στ. 219 (ἐκδ. SLambros) «βλέπει καὶ τὴν ἀρματωσιὰ ὅπου 'τον φορεμένος». **2)** Τὸ σύνολον τῶν ὀργάνων καὶ ἐξαρτημάτων ἐν γένει τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν κανονικὴν κίνησιν καὶ χρῆσιν τινός, ὅσον ὁ ἐξαρτισμός πλοίου, ἱστοί, ἱστία, κῶπαι κττ., τὰ ἐξαρτήματα δικτύων καὶ παντός ἐν γένει ἀλιευτικοῦ ὀργάνου κττ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν.): Ἡ ἀρματωσιὰ τῆς βάρκας-τοῦ καϊκιῦ κττ. σύνηθ. **3)** Ἐπιπλα καὶ πᾶν ἄλλο συντελοῦν εἰς τὴν καλὴν ἐμφάνισιν οἰκίας Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. **4)** Τὸ σύνολον τῶν κοσμημάτων ἢ πολυτελοῦς ἐνδυμασίας Εὐβ. Ἡπ. Πόντ. (Τραπ.) Σκῦρ. Στερελλ. κ. ἄ. —ΣΜατσούκ. Γλυκοχαράμ. 65.: Ἐφόρεσεν τὴν ἀρματωσιάν ἀτ'ς Τραπ. Οὔλ' ἢ ἀρματωδὰ εἶναι λιμπιστικὸ πρᾶμα (ἢ ἀρμ. ἐνν. τῆς νεονύμφου) Σκῦρ. Τὰ 'στουδὰ ἐγένταν ἕναν ὀλόχρυσον φορεσιάν με τὰ παπούτζα, με τὰ κουρσά, με ὅλα τ' ἀρματωσίας (τὰ κόκκαλα ἔγιναν μία ὀλόχρυσος φορεσιὰ με τὰ παπούτσια, με τὰ κροσσία καὶ ὅλα τὰ κοσμήματα. Ἐκ παραμυθ.) Τραπ. || Ποιήμ.

Ἀφίνω γειά, ἠηλὰ βουνά, καὶ σᾶς, κοντοροραχοῦλλες,
ὅπ' ἔχετε ἀρματωσιὰ με χίλια δγὸ στολίδια
ΣΜατσούκ. ἐνθ' ἄν. **5)** Χρυσὰ κεντήματα ἐνδυμάτων Σκῦρ.

***ἀρματωτός** ἐπίθ. ἀρματουτὲ Τσακων.
Ἐκ τοῦ ρ. ἀρματώνω.
Ὀπλισμένος. Συνών. ἀρματωμένος (ιδ. ἀρματώνω 1).

ἀρμαχορός ὁ, Κύπρ. (Λεμεσ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρμα (Ι) καὶ χορός.
Εἶδος χοροῦ συρτοῦ περὶ οὗ ιδ. ἄρμα (Ι) 2.

ἀρμεγάδι τό, ἀλμεγάδιν Πόντ. (Κερασ.) ἀλμεγάδ' Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀρμεγάδι Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ. ἀρμιγάδ' Θάσ. Λῆμν. Μακεδ. (Γκιουβ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀρμεγάδι.
1) Τὸ ἀμελγόμενον ζῷον (ἐν Πόντ. συνήθως ἡ ἀγελάς): Πόσα ἀρμεγάδια ἔχεις ποῦ βγάζεις τόσο τυρί; Λακων. Φέτους τ' ἀρμιγάδια μας δὲ βγάλαν γάλα Θάσ. Ἐχω ἕναν ἀλμεγάδ'

καὶ δύο στεῖρα (ἔχω μίαν ἀγελάδα ἀμελγομένην καὶ δύο στεῖρας) Κρώμν. || Παροιμ. φρ. Καλὸν ἀλμεγάδ' εἶρε (ἐπὶ ἐπιτηδεῖον ἐκμεταλλευομένου χρηματικῶς ἀγαθὸν ἄνθρωπον) Κοτύωρ. Συνών. ἀρμεχτήρι. **2)** Ἐπιθετικ., τὸ ἀμελγόμενον Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.): Παροιμ. φρ. Ἀμον ἀλμεγάδιν χτήνον (σὺν ἀγελάς ἀμελγομένη. Ἰδ. προηγούμενην συνών. φρ.) Κερασ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Ἀκολουθ. Σπανοῦ (ἐκδ. ÉLegrand Biblioth. 2,44) «πεντακοσίους τζαγανούς ἀπὲ τὸ Ρήγιν ὅλον ἀρμεγάδια».

ἀρμεγαδιῶνας ὁ, ἀμάρτ. ἀρμιγαδιῶνας Λῆμν.
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρμεγάδι καὶ τῆς περιεκτικῆς καταλ. -ῶνας.

Τὸ διαμέρισμα τῆς μάνδρας ὅπου ἀμέλγουν τὰ ζῶα. Συνών. ἀρμεγὸς 5, ἀρμεγῶνας 2, ἀρμεχτούρα.

ἀρμεγάρι τό, Κρήτ.
Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρι (Π).

Τὸ δοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀμέλγουν: Σὺν ἕνα ἀρμεγάρι ἦτονε ἡ κεφαλὴ του (δηλ. μεγάλη). Συνών. ἀρμεγᾶς 1, *ἀρμέγι, *ἀρμεγίος, ἀρμεγολόγος, ἀρμεγός 2, ἀρμεγῶνας 1, ἀρμεγώνι, ἀρμεχτήρι, *ἀρμεχτερό.

ἀρμεγάρις ὁ, Κρήτ. Σίφν.
Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις.

1) Ὁ βοσκὸς ὁ κάμνων τὴν ἄμελξιν τῶν ζώων Κρήτ. Σίφν. Συνών. ἀρμεγάτορας, ἀρμεγός 1, ἀρμεχτής.

2) Πληθ. ἀρμεγάροι, δύο ἐπιμήκεις λίθοι ὑψούμενοι ὡς παραστάδες εἰς τὴν εἴσοδον τῆς μάνδρας Κρήτ. Συνών. κοκκαλιάραι.

ἀρμεγαρόλακκος ὁ, Δ. Κρήτ.
Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρμεγάρι καὶ λάκκος.

Λάκκος ἀβαθὴς ἐντὸς τοῦ ὁποῖου τοποθετεῖται τὸ δοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀμέλγουν διὰ νὰ μὴ ἀνατρέπεται τοῦτο ὑπὸ τῶν κινήσεων τοῦ ἀμελγομένου ζώου.

ἀρμεγᾶς ὁ, Θράκ. (Αὐδήμ.) ἀρμιγᾶς Μακεδ. (Πάγγ.)
Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς.

1) Ἀρμεγάρι, ὁ ιδ., Μακεδ. (Πάγγ.) **2)** Μέγας πίθος χρησιμοποιούμενος συνήθως ὡς δοχεῖον τοῦ πετμεζιοῦ Θράκ. (Αὐδήμ.)

ἀρμεγάτορας ὁ, Κρήτ. (Κασιδ.) ἀρμεάτορας Νάξ. (Φιλότ.) ἀρμεατόρος Νάξ. (Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτορας. Τὸ ἀρμεατόρος ἐκ τοῦ πληθ. ἀρμεατόροι.
Ἀρμεγάρις 1, ὁ ιδ., ἐνθ' ἄν.: Ἡβαλα ἀρμεγάτορα 'ς τὰ ὀζά μου Κασιδ. Κάσσετε δγὸ τρεῖς ἀρμεατόροι νὰ τ' ἀρμέξωμε 'εῖρὰ 'εῖρὰ (γιερά, γλήγορα) Φιλότ.

ἀρμεγᾶ ἡ, Κρήτ. ἀρμεᾶ Νάξ. (Φιλότ.)
Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶ.
Ἡ ποσότης τοῦ ἀμελγομένου γάλακτος ἀσκέτως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων ἐνθ' ἄν.: Ἀρμεᾶ βραδινὴ-πρωινὴ Φιλότ. Συνών. ἀρμεγιδᾶ, ἀρμεξᾶ.

ἀρμεγή ἡ, Κρήτ. —ΓΒλαχογιάνν. Τὰ παληκάρ. 70 —Λεξ. Βλαστ. Ἰμουρηγὴ Κάμπ.
Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀμολγή. Τὸ εἶπαρὰ τὸ οὐ διὰ τὸ ἀρμέγω. Πβ. καὶ ἀρμεγός.

1) Ἀρμεγιά, ὁ ιδ., Κρήτ. —ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. —Λεξ. Βλαστ.: Καίρὸς ἀρμεγῆς ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. **2)** Πηλινὴ ὑδρία Κάμπ.: ῥσμ.

Ἄν εἶν' καὶ θές με γιὰ φαεῖ, φέρνω σου δγὸ περδίκια,
κι ἂν καὶ θές με γιὰ κρασί, φέρνω Ἰμουρηγὴ γεμάτη.



* *Αχον και νά 'τον βολετό νά ξαναστρέφα πάλι
νά νβᾶτα τὰ παντέρημα, τὰ προτινά μου κάλλη,
νά πιῶ κρασί με τή 'μουργή νά νυχτοξεφαντώσω.*

* *ἀρμέγι* τό, *ἀρμέδι* Σίφν. *ἀμούργι* Κῶς Ρόδ. Τήλ.
ἀμούργιο Ρόδ.

Εκ τοῦ μεταγν. οὐς. *ἀμόλγιον*.

Ἀρμεγάρι, ὁ ἰδ.

Ἀρμεγιά ἡ, Κίμωλ. Κρήτ. Σίφν. κ.ά. *ἀρμεγὰ* Κρήτ.
ἀρμέα Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότ.)

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω* καὶ τῆς καταλ. - *ιά*.

Τὸ νά ἀμέλγη τις, ἄρμεγμα ἔνθ' ἄν.: "Ὡρα *ἀρμεγᾶς* Κρήτ.
* *Ἰμέα* 'ς τὴν *ἀρμεγιά* ἠπῆανε τὰ πρόβατα Σίφν. Συνών.
ἄρμεγμα 1, *ἀρμεγμός*, *ἀρμεξι*, *ἀρμεξιά*, *ἀρμέξιμο*,
ἀρμεχτειό, *ἀρμεχτό* (ἰδ. *ἀρμεχτός*).

ἀρμεγιδεὰ ἡ, Κρήτ.

Εκ τοῦ οὐς. * *ἀρμεγίδι* καὶ τῆς καταλ. - *εἰά*.

Ποσότης γάλακτος μιᾶς ἀμέλξεως. Συνών. *ἀρμε-
γξά*, *ἀρμεξξά*.

* *ἀρμεγίος* ὁ, *ἀμουργίος* Κάρπ. *ἀμουργιός* Κάρπ.
— *Λεξ.* Βλαστ. 337.

Εκ τοῦ οὐς. * *ἀρμεγίον* < *ἀρμεγός*. Ἡ μεταβολὴ
τοῦ γένους κατὰ τὸ *ἀρμεγός*, ὁ δὲ καταβιβασιμὸς τοῦ
τόνου καθὼς εἰς τὸ *ἀργαλειός* ἐκ τοῦ *ἐργαλειό* κττ.
* *Ἀρμεγάρι*, ὁ ἰδ.

ἀρμέγκο τό, Τσακων. *ἀρμέγκο* ὁ, Τσακων.

* Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σάπωνος ὑπολειπόμενον
ύγρον.

ἄρμεγμα τό, *ἄλμεγμαν* Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.) *ἄρμεγμα* κοιν. *ἄρμεμα* "Ανδρ. Εὐβ. (Κο-
νίστρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Κορινθ.
Μεσσ.) Τήν. Χίος κ.ά. — *Λεξ.* Βλαστ. *ἄρμεμαν* Κύπρ.
ἄρμιγμα "Ηπ. Θράκ. (Αἰν.) Λέσβ. κ.ά. *ἄρμιμα* Β.Εὐβ.
Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σάμ. Στερείλ. κ.ά. *ἄρμιμαν* Λυκ. (Λι-
βύσσ.) *ἄρδεμα* Σκῦρ. *ῥμέμα* Ρόδ.

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω*.

1) * *Ἀμελγμα* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.): *Καιρὸς γιὰ ἄρμεγμα. Χύθηκε τὸ γάλα ἀπάνω
'ς τ' ἄρμεγμα κοιν. Τοῦ χτηνί' τ' ἄλμεγμαν* Τραπ. Συνών.
ἰδ. ἐν λ. *ἀρμεγιά*. β) * *Ἀντλησις* οἴνου ἐκ τοῦ βαρελ-
λίου Πελοπν. (Κορινθ. κ.ά.) γ) * *Ἡ ἀπὸ τοῦ δένδρου συλ-
λογὴ τῶν ἐλαίων* ('Αθηνᾶ 28,312). δ) *Μεταφ. ἡ δι'
οἰουδήποτε τρόπου χρηματικὴ ἢ ἄλλη τις ἐκμετάλλευσίς
τινος πολλαχ.* 2) Τὸ ἀμελγόμενον ζῶον Θράκ. (Σαρεκκλ.
Τσακίλ.) Τήν.: *Δὲν ἔχει ἄρμεμα* Τήν.

ἀρμεγμός ὁ, ἀμάρτ. *ἀρμεμός* Κρήτ. Παξ.

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

* *Ἀρμεγμα* 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: *Ἀρμεμὸ δὲν ἔχουνε τὰ ὀζᾶ*
(εἶναι δηλ. πάμπολλα) Κρήτ.

ἀρμεγολόγος, ὁ, ἀμάρτ. *ἀρμεολόγος* Θήρ.

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *λόγος*.

Τὸ δοχεῖον τοῦ ἀρμέγματος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀρμε-
γάρι*.

ἀρμεγόμαντρα ἡ, ἀμάρτ. *ἀρμεόμαντρα* Νάξ. (Φιλότ.)

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω* καὶ τοῦ οὐς. *μάντρα*.

Διαμέρισμα τῆς μάνδρας ὅπου ἀποχωρίζονται καὶ ἀμέλ-
γονται τὰ αἰγοπρόβατα. Πβ. *ἀνεβάτης* 4.

ἀρμεγός ὁ, *ἀλμεγός* Χίος *ἀμουργός* Κάσ. Σύμ. Τήλ.

— *Λεξ.* Βλαστ. *ἀρμεγός* "Ηπ. Θήρ. Ἰκαρ. Κάρπ. Κρήτ.

Κύθηρ. Κύθν. Κῶς Λέρ. Μῆλ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.)
Χίος κ.ά. — ΚΚρυστάλλ. * *Εργα* 2,38 — *Λεξ.* Βλαστ. *ἀρμι-
γός* Λέσβ. ('Αγιάσ. κ.ά.) *ἀρμεός* * *Ἀμοργ.* Θράκ. Ἰκαρ. Κάσ.
Κίμωλ. Κύθν. Νάξ. ('Απύρανθ. Γαλανᾶδ. Φιλότ.) Νίσυρ.
Σέριφ. Σίφν. Σῦρ. κ.ά. *ἀρδεός* Σκῦρ. *ἀρμεὸ* τό, * *Ἀνάφ.*

Εκ τοῦ ἀρχ. οὐς. *ἀμολγός* (διαφόρου τοῦ * *Ὀμηρικοῦ
ἀμολγοῦ*) ἀναφερομένου ἐν τῷ Μ. * *Ετυμολ.* 86,11 καὶ
129,7 διὰ τοῦ μεταβατικοῦ τύπ. * *ἀρμογός*, ὁ ὁποῖος ἐγινε
ἀρμεγός κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ρ. *ἀρμέγω*. Ἰδ. ΣΨάλτην
ἐν * *Ἀθηνᾶ* 27 (1915) *Λεξικογρ.* * *Αρχ.* 111 κέξ. Πβ. καὶ
HDawic ἐν *Byzant. Zeitschr.* 27,225. * *Ὁ ΓΧατζιδ.* MNE
2,120 ἐτυμολογεῖ κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ *ἀρμέγω*.

1) * *Εκείνος* ποῦ ἀμέλγει, ὁ ἀμέλγων Κάσ. Κῶς. Ἡ σημ.
καὶ ἐν τῷ Μ. * *Ετυμολ.* 129,7 «*ἀμολγός* ὁ ἐκπιάζων τὰ πρό-
βατα». Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀρμεγάρις* 1. 2) * *Ἀγγεῖον*
εἰς τὸ ὁποῖον ἀμέλγουν * *Ἀμοργ.* "Ηπ. Θήρ. Θράκ. Ἰκαρ.
Κάρπ. Κάσ. Κίμωλ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λέρ. Λέσβ. Μῆλ.
Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότ. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) Σέριφ. Σίφν.
Σύμ. Σῦρ. Τήλ. Χίος κ.ά. — ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. — *Λεξ.*
Βλαστ.: * *Ἀσμ.*

*Μιὰ μονοβύζαν ἤρμεξεν κ' ἐννεὰ ῥμεγούς ἐπιάσε
κι ἄλλην διβύζαν ἤρμεξεν κι ἄλλους ἐννεὰ ἐπιάσε*

Χίος

*Εἴκοσι ἄρμεοὺς θὰ θέλῃς καὶ καζάνια δεκοχτὼ
καὶ σκαφίδια κι ἀμουργοὺς νὰ μὴν ἔχουν μετρημὸ*

Κάσ. — Ποίημ.

*Ν' ἀρμέγῃς κάθε πρόβατο κ' ἐννεὰ ἄρμεγούς νὰ βγάξης,
ν' ἀρμέγῃς κάθε γίδι σου κι ἄλλους ἐννεὰ νὰ βγάξης*

ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Μ. * *Ετυμολ.* 86,11
«*ἀμολγός* σημαίνει . . . σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγουνσι τὸ γάλα οἱ
ποιμένες». Συνών ἰδ. ἐν λ. *ἀρμεγάρι*. β) * *Ἀγγεῖον*

εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάστη γυνὴ μετὰ τὸ ἄρμεγμα χύνει τὸ γάλα
πρὸς κοινήν τυροκομίαν Νάξ. (Γαλανᾶδ.) γ) * *Ἀγγεῖον*
ιδίας κατασκευῆς πρὸς διήθησιν καὶ καθαρισμὸν τοῦ γά-
λακτος Σκῦρ. δ) *Δοχεῖον* ἔχον εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος
σωλῆνα διὰ τοῦ ὁποῖου χύνεται τὸ ὑγρὸν Πελοπν. (Λακων.)

ε) *Δοχεῖον* πρὸς ἀντλησιν ὕδατος * *Ἀνάφ.* Συνών. ἰδ.
ἐν λ. *ἀνασυρτάρι*. ς) Ἡ θηλὴ τοῦ μαστοῦ γαλακτο-
φόρου ζῴου Θήρ. 3) Ἡ ὥρα τοῦ ἀρμέγματος Κῶς. 4)

Ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔτους καθ' ἣν ἀμέλγονται τὰ πρόβατα Τήλ.
5) Ὁ τόπος ὅπου ἀμέλγουν Λέσβ. ('Αγιάσ.): *Κάθα
μαριόλους κάθιτι 'ς τὸν ἀρμιγὸ τοῖ τζ'δᾶ τοῦ μ'νιάτ'κον.*
Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀρμεγῶνας* 2.

ἀρμεγοχάρανα τά, ἀμάρτ. *ἀρμεοχάρανα* Σίφν.

Εκ τῶν οὐς. *ἀρμεγοὶ* καὶ *χαρανιά*.

Τὸ σύνολον τῶν ἀγγείων καὶ τῶν συνέργων τῆς γαλα-
κτοκομίας.

ἀρμέγω, *ἀλμέγω* "Ηπ. (Ζίτσ.) Καππ. ('Ανακ. Σύλατ.
Σινασσ. Φερτ. κ.ά.) Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν.
Σάντ. Σαράχ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *ἀλμέγω* Πόντ. ('Οφ.
Τραπ.) *ἀλμέζω* Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Τελμ. Φερτ.)
ἀρμέγω κοιν. καὶ Καππ. ('Ανακ.) *ἀρμέω* * *Ἀμοργ.* * *Ἀνδρ.*
* *Ἀπουλ.* (Καλημ.) * *Ἡπ.* Θήρ. Θράκ. Καλαβρ. Κάρπ. Κέως
Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.) Κύθν. Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότ. κ.ά.)
Παξ. Σέριφ. Σίφν. κ.ά. *ἀρμέγον* βόρ. ιδιῶμ. καὶ Πε-
λοπν. (Μάν.) *ἀρμέον* * *Ἡπ.* (Ζαγόρ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μα-
κεδ. (Χαλκιδ. κ.ά.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Σάμ. Στερελλ.
(Αἰτωλ.) κ.ά. *ἀρμέζ-ζω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀἰμέγον* Σα-
μοθρ. *ἀρδέον* Σκῦρ. * *λιμέζω* Καππ. (Φάρασ.) * *ρμέω*
Κίμωλ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. Τήλ. * *ρουμέω* Σύμ.

Τὸ μεσν. *ἀρμέγω*, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἀμέλγω* διὰ τοῦ
διαμέσου τύπ. *ἀλμέγω* γεννηθέντος κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ.

